

Dat was Pim Gras. Nu Mdr met: De geschiedenis van de jazz, deel 10.

laet 1 King Oliver's Jazz Band: Camp meeting blues (Oliver)
B/laatste - 3:00 - Epic LN 24255

Deze "Camp meeting blues" van King Oliver is uit de session die King Oliver's Jazz Band op 16 oktober 1923 voor Columbia deed in Chicago. ~~Aan het slot~~ ^{Met} Jimmy Noone's klarinetsolo die vier jaar later Duke Ellington's thema "Creole love call" werd. De bezetting van het orkest: Joe 'King' Oliver en Louis Armstrong-cornetten, Ed Atkins-trombone, Jimmy Noone-klarinet, Lil Hardin-piano, Johnny St. Cyr-banjo en Baby Dodds-drums. "Camp meeting blues" was de derde uitgebrachte opname van de Columbia-session. Opvallend was dat trombonist Atkins in beide eerste chorussen aan het slot van de 8ste maat dezelfde foute noot speelde. Slot van de session: "New Orleans Stomp".

laet 2 King Oliver's Jazz Band: New Orleans Stomp (Oliver, Picou)
A/laatste - 3:02 - CBS 63610

"New Orleans Stomp", een 'shimmy one-step', ^{van de platenmaatschappij erbij} van King Oliver en Alphonse Picou, slot van de Columbia session in Chicago op 16 oktober 1923. Nog dezelfde maand, vermoedelijk op 25 oktober, is het orkest in de Okeh-studio in Chicago. Er worden vier opnamen gemaakt en de volgende dag nog eens vier. Johnny Dodds is nu weer terug op klarinet en Honoré Dutrey op trombone. En aan de band is toegevoegd bassaxofonist Charlie Jackson, die wisselend een soort tuba-partij in de ritmesectie ~~aan het slot~~, ~~en~~ ~~melodie~~ meespeelt met de blazers. In ritmisch opzicht maakt hij de Oliver Band soms iets logger. Ik koos twee stukken uit de session van de 25ste, eerst met breaks door Louis Armstrong: "Tears".

em King Oliver's Jazz Band: Tears (Armstrong, Hardin)
A/4 - 3:12 - idem

"Tears" van Louis Armstrong en Lil Hardin met cornet-breaks door Armstrong. In het volgende stuk twee breaks voor de beide cornetten, en twee voor Armstrong alleen. Van Richard M. Jones: "I ain't gonna tell nobody".

laet 1 King Oliver's Jazz Band: I ain't gonna tell nobody (R.M. Jones)
A/5 - 3:17 - Epic LN 24255

"I ain't gonna tell nobody", derde stuk uit de Okeh-session van 25 oktober 1923, ik liet het eerste en ^{vierde} "Buddy's habit" en "Room rent blues", weg. De volgende dag als eerste, met een Louis Armstrong solo aan het slot: "Riverside blues".

laet 2 King Oliver's Jazz Band: Riverside blues (Thomas A. Dorsey, Richard M. Jones)
A/5 - 2:56 - CBS 63610

"Riverside blues" van Thomas A. Dorsey, ook bekend als Georgia Tom, en Richard M. Jones. Louis Armstrong solistisch aan het slot.

"Sweet baby doll" sla ik over, waarna we bij een ~~King~~ King Oliver stuk komen dat de zwarte arbeidende klasse in Chicago duidelijk moet hebben aangesproken. "Working man blues".

Plaat 1 King Oliver's Jazz Band: Working man blues (King Oliver)
A/laatste - 3:00 - Epic LN 24255

King Oliver's "Working man blues". Het vierde ~~xxxxxxx~~ stuk zou twee maanden later bij de laatste 1923 platen-session van King Oliver weer worden opgenomen: "Mabel's dream". De versies ontlopen elkaar niet zoveel, maar ik koos die van oktober omdat de chorus voor de twee cornetten, met een vrije tweede partij door Armstrong, muzikaal veel ~~xxxxxxxxxxxx~~ beter is, ~~ook~~ ^{en} ook veel beter in balans wat de opnametechniek aangaat. "Mabel's dream".

Item King Oliver's Jazz Band: Mabel's dream (Ike Smith)
A/2 - 2:48 - idem

"Mabel's dream" van Ike Smith, King Oliver's Jazz Band voor Okeh in Chicago, vierde en laatste stuk bij deze session van vermoedelijk 26 oktober 1923. Ook de exacte datum van de laatste Oliver session in '23 is niet bekend, de maand is december en men denkt de 24ste.

Voor het merk Paramount werden drie stukken opgenomen: ~~xxxxxxxxxxxx~~
~~twee zijn zelfs twee verschillende takes bekend. De stukken zijn~~

→ "Mabel's Dream", "The Southern Stomps" en "Riverside blues". Ik koos de tweede take van het tweede stuk, ~~ook~~ weer een werkje van Richard M. Jones, "The Southern Stomps".

Plaat 3 King Oliver's Jazz Band: The Southern Stomps (Richard M. Jones)
B/4 (take 2) - 2:46 - Riverside RM 8805

"The Southern Stomps", tweede take, King Oliver's Jazz Band, Chicago, 24 december 1923 voor Paramount - de laatste session van het orkest in dat jaar, maar ook het slot van dit muzikale hoogtepunt in de jazzgeschiedenis. Want in '24 ging de band uiteen, Oliver koos een andere richting maar bereikte nooit meer deze top. In 1924 maakte hij één plaat met Jelly Roll Morton, en dat was dat. Slot van deel 10 in De. Geschiedenis van de Jazz, Mdr.

Plaat 4 King Oliver & Jelly Roll Morton: Tom Cat Blues (J.R. Morton)
B/2 - 2:47 - London AL 3520